

Zondagsbrief

Protestantse
Kerk

Elfde jaargang nr. 31

2^e zondag van de zomer

Zondag 26 juni 2016

Liturgische kleur: groen, kleur van hoop, groei en toekomst

Voorganger: ds. H.M. Ploeger

Ouderling van dienst: Liesbeth Visscher

Diaken: Wil Veraar

Koster: Henk van Doornik

Pianist: Mary Bruinsma

Lector: Jan Piet Ouwens

Bloemengroet: De bloemen gaan met een hartelijke groet van de gemeente naar:
Hr C.J.P. van Driel, Berkenlaan 14

Agenda: Zondag 3 juli, 10 uur - ds. H.M. Ploeger

Lied van de week: Lied 283

Orde van dienst

Welkom en mededelingen

Moment van stilte

we gaan staan

DIENST VAN DE VOORBEREIDING

Zingen: Psalm 98: 1

Bemoediging en groet

Drempelgebed

Zingen: Psalm 98: 2

we gaan zitten

Gebed om ontferming

Zingen: Lied 868: 1, 2 en 5

DIENST VAN HET WOORD

Gebed van de zondag

Lezing: Numeri 13: 1 en 2 en 13: 21 - 14 : 9

13¹ De HEER zei tegen Mozes: ² 'Stuur er een aantal mannen op uit om Kanaän, het land dat ik de Israëlieten geven zal, te verkennen. Kies daartoe uit elke stam één man, een familiehoofd

²¹ Ze gingen op weg en verkenden het land van de woestijn van Sin tot aan Rechob, bij Lebo-Hamat. ²² Ze trokken door de Negev en kwamen daarna in de buurt van Hebron, waar de Enakieten Achiman, Sesai en Talmai woonden. (Hebron is zeven jaar eerder gebouwd dan Soan in Egypte.) ²³ In het Eskoldal aangekomen sneden ze een rank met één tros druiven af, die ze met zijn tweeën aan een stok moesten dragen, en ook wat granaatappels en vijgen. ²⁴ Aan de druiventros die de Israëlieten daar afsneden, heeft het Eskoldal zijn naam te danken.

²⁵ Nadat ze het land veertig dagen lang verkend hadden, keerden ze terug ²⁶ naar Kades in de woestijn van Paran, naar Mozes, Aäron en de andere Israëlieten. Ze brachten aan het hele volk verslag uit en lieten de vruchten uit het land zien. ²⁷ 'Wij zijn in het land geweest waar u ons naartoe hebt gestuurd,' vertelden ze aan Mozes. 'Werkelijk, het vloeit over van melk en honing, en deze vruchten groeien er. ²⁸ Maar daar staat tegenover dat de bevolking van dat land sterk is. De steden zijn versterkt en heel groot, en ook hebben we er Enakieten gezien. ²⁹ In de Negev wonen Amalekieten, in het bergland Hethieten, Jebusieten en Amorieten, en aan de kust en langs de Jordaan wonen Kanaänieten.' ³⁰ Kaleb, die wilde voorkomen dat het volk zich tegen Mozes zou verzetten, zei: 'We kunnen zonder probleem optrekken en het land in bezit nemen. We kunnen dat volk makkelijk aan.' ³¹ Maar de mannen die met hem mee waren geweest zeiden: 'We kunnen dat volk niet aanvallen, het is te sterk voor ons.'

³² En ze vertelden de Israëlieten allerlei

ongunstigs over het land dat ze verkend hadden. 'Het land dat wij op onze verkenningstocht doorkruist hebben,' zeiden ze, 'verslindt zijn inwoners, en alle mensen die we er gezien hebben waren uitzonderlijk lang. ³³ We hebben daar zelfs reuzen gezien, de Enakieten. Vergeleken bij dat volk van reuzen voelden wij ons maar nietige sprinkhanen, en veel meer zullen we in hun ogen ook niet geweest zijn.'

¹⁴ Hierop barstte het hele volk in tranen uit, heel de nacht door klonk hun gejammer. ² Ze begonnen zich allemaal te beklagen. 'Waren we maar in Egypte gestorven,' zeiden ze tegen Mozes en Aäron, 'of hier in de woestijn.'

³ Waarom brengt de HEER ons naar dat land? Om door het zwaard geveld te worden, en om onze vrouwen en kinderen te laten buitmaken? We kunnen beter teruggaan naar Egypte.' ⁴ En tegen elkaar zeiden ze: 'Laten we een leider kiezen en teruggaan naar Egypte.' ⁵ Toen wierpen Mozes en Aäron zich ter aarde, ten overstaan van de voltallige gemeenschap van Israël. ⁶ Jozua, de zoon van Nun, en Kaleb, de zoon van Jefunne, twee van degenen die het land verkend hadden, scheurden hun kleren ⁷ en zeiden tegen de Israëlieten: 'Het land dat wij op onze verkenningstocht doorkruist hebben is een buitengewoon goed land, ⁸ een land dat overvloeit van melk en honing. Als de HEER ons goedgezind is, zal hij ons erheen brengen en het ons geven. ⁹ Maar verzet u dan niet tegen de HEER en wees niet bang voor de bevolking van het land: die vermorzelen we met gemak. Zij hebben niemand die hen beschermt en wij worden bijgestaan door de HEER. Wees dus niet bang voor hen

L.: Zo spreekt de Heer

G.: Wij danken God

Zingen: Lied 723

Verkondiging

Zingen: Lied 835

DIENST VAN HET ANTWOORD

Dankgebed, voorbeden, stil gebed afgesloten met gezamenlijk "Onze Vader" (369 d)

Collecten: 1. Diaconie 2. Kerk

We zingen staande als slotlied: **Lied 704**

ZEGEN beantwoord met gezongen AMEN